

La contra Albert Vilar

Gavarres, natural i cultural

El massís del Baix Empordà i el Gironès, que és espai d'interès natural, ja s'està tramitant perquè també sigui, basant-se en deu dels 1.400 elements catalogats, zona d'interès etnològic

El massís de les Gavarres, que fa 30.000 hectàrees i està repartit entre vint municipis del Baix Empordà i el Gironès, va ser declarat espai d'interès natural l'any 1992. La seva declaració va ser el resultat d'una campanya social de defensa d'aquest pulmó verd al cor de la demarcació de Girona.

Però la campanya social, a part de la preservació del patrimoni natural del massís, també volia mantenir el seu patrimoni cultural. Les Gavarres, fins no fa gaires dècades, era un espai força poblat i explotat. Fruit d'aquesta humanització, al massís s'hi poden trobar moltes empremtes, com poden ser fonts, molins, mines, forns de calç, pous de glaç, rajoleries... Uns 1.400 elements, segons la catalogació feta durant els anys noranta del segle passat.

El testimoni de la conservació del patrimoni cultural el va recuperar recentment el Consorci de les Gavarres, creat el 1998 i que aplega deu dels vint municipis, a part d'administracions superiors. Ara fa dos anys, el consorci va presentar oficialment al Departament de Cultura la seva proposta de declarar el massís zona d'interès etnològic. Una proposta amb la qual, en un principi, es volia preservar tots els elements. Però davant la complexitat que això comportaria, es va optar per triar deu elements que representessin tota la petja humana. Deu elements que es convertiran en béns culturals d'interès nacional.

Els deu elements triats són: el molí d'en Frigola, a Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura; els molins del mas Xifra de Vall i de Canadell, a Palamós; el forn Gran -de calç- de Fonteta; la rajolera de can Frigola, a Sant Climent de Peralta; els pous de glaç de la font d'en Salomó, a Sant Pol (la Bisbal d'Empordà); la font Picant, a Madremanya; les mines *Victoria Esperanza* i *Niño Jesús*, a Celrà, i els aqüeductes de can Vilallonga, a Cassà de

La font Picant de Madremanya, un dels deu elements representatius de les Gavarres ■ A.V.

la Selva.

La tramitació de l'expedient l'està fent el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana, que el va presentar l'octubre passat a la comissió assessora del patrimoni cultural català, organisme que ja hi ha donat el vistiplau. Com també ja li ha donat l'Institut d'Estudis Catalans. I ara, aquesta mateixa setmana, ja s'ha fet un altre pas endavant, amb la informació pública de l'expedient. Durant tot un mes, tothom pot presentar

al·legacions a l'expedient. A partir d'aquí, caldrà estudiar-les i, ja sense gaires coses més, portar-lo a aprovació. Al Consorci de les Gavarres no pateixen gaire, ja que recorden que l'elecció dels deu elements es va fer amb el consens del territori, especialment dels propietaris. I mentrestant el consorci fa, a proposta de Dipsalut, un estudi de recerca i protecció de les fonts del massís amb la finalitat de preservar-les, però també per potenciar-les com un actiu turístic i de salut. ■

LA COLUMNA Imma Merino

Iran i Qatar

Els cineastes iranians Jafar Panahi i Mohamed Rasulov han estat condemnats a sis anys de presó. A més, la sentència els prohibeix dirigir pel·lícules i sortir del país durant vint anys. Què han fet? Donar suport al líder de l'oposició Hussein Moussavi, participar en les manifestacions en contra del frau de les últimes eleccions presidencials a l'Iran i intentar realitzar films suposadament contraris al règim polític. Coses que no tolera un règim dictatorial, que, a més d'empresonar-los, ha condemnat Panahi i Rasulov a deixar de ser allò que són: cineastes, que mostren i pensen el món a través d'imatges i sons.

Sempre sensible a la situació de les dones al seu país, com també fa present la seva obra mestra *El cercle*, Panahi va realitzar l'any 2006 *Offside*, un film inspirat en unes adolescents que, disfressades de nois, van intentar entrar a l'estadi de Teheran per veure un partit entre Iran i Behrén (1 a 0) classificatori pel Mundial de Futbol. Potser és per ignorància, però no em consta que hi hagi cineastes a Qatar. Tampoc no hi ha tradició futbolística. Allà sobretot hi ha petroli, amb el qual es pagarà un anunci imprès a la samarreta del Barça (no sé si és més cínic l'argument que és per diners o el que s'excusa amb el fet que es tracta d'una fundació) i es construiran els estadis de futbol per al Mundial del 2022. Si n'hi hagués, de cineastes, potser els posarien al servei de la propaganda del Mundial. Si volguessin fer una altra cosa, també tindrien problemes. Això perquè a l'emirat de Qatar ni tan sols hi ha eleccions, ni partits polítics, ni llibertat d'expressió i potser ni tan sols creació. Hi ha pràctiques que vulneren els drets humans i, malgrat que puguin entrar als estadis de futbol, s'hi discrimina les dones. Totes les mostres de suport a Panahi i a Rasulov, que no ha de quedar en segon terme per la fama del primer, potser encara seran poques. Però les que segur són poques són les protestes en contra del règim de Qatar i allò que aconsegueix amb els petrodòlars: un blanqueig general.

CAN XIQUET

restaurant

Informem els nostres clients i amics que a partir d'avui el nostre establiment romandrà tancat per vacances fins al dia 1 de gener (inclòs)

Ctra. de Riudellots a Cassà • 17459
CAMPLLONG • Tel. 972 46 20 18
www.restaurantcanxiquet.com

TANCAMENTS
D'ALUMINI

Promoció
Especial!

ORMETAL

972 47 61 27
www.ormetal.es